

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 21. Regula Monachorum reclusorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Nunquam ante hujusmodi nuptiarum Sæculum IX
 exemplum me legisse memini. A. C. 893.

§. XXI.

Regula Monachorum Reclusorum.

Formosus Papa in quadam Epistola, ad Ap. Flod. IV
 Fulconem Archiepiscopum data, Pres- c. 3.
 byterum, quem magni faciebat, ad Epis- Cod. reg. to.
 copalem Dignitatem, si occasio se offer- 2. p. 464.
 ret, promovendum commendabat. Is
 Grimlaicus fuisse creditur, Regulæ Re-
 clusorum auctor, aut certe ejusdem no-
 minis Presbyter, cujus precibus dedit,
 ut eam scriberet. Solitarii, quibus tra-
 ditur hæc Regula, Monachi erant Reclusi,
 qui Cellam ingrediebantur emisso voto
 nunquam exeundi. Nullus nisi diu mul-
 tumque probatus admittebatur, acce-
 dente Episcopi vel Abbatis Monasterii 6. 15.
 illius consensu, namque Reclusorum cel-
 lularum semper cuidam Monasterio junge-
 bantur. Præfato licentiam tribuente,
 uno anno in Monasterio probabantur,
 quo tempore nunquam exibant. Tum
 votum Stabilitatis in Ecclesia coram E-
 piscopo pronunciabant, & postquam Re-
 clusus Cellam ingressus fuisset, ostium
 signo annuli sui Episcopus muniebat.

Cellam exiguam esse oportebat, & 6. 16.
 firmissime clausam. Intus Reclusus o-
 mnia habebat necessaria, &, si Presby-
 ter esset, etiam Sacellum ab Episcopo

- Sæculum IX. consecratum, cum fenestra, qua Eccle-
A. C. 893. siam spectabat, per quam oblationem
 suam in Missæ Officio dare, cantantes
 audire, ipse cum Congregatione canta-
 re, & ad se invisentibus respondere pos-
 set. Hæc fenestra duplici spatio nem-
 pe interiore & exteriori tegebatur, ne
 Reclusus quemquam videret, aut ipse a
 quoquam conspiceretur. Intra clau-
 strum hortulus erat, ubi olera plantare,
 & auram liberius captare daretur. Ex-
 tra claustrum, sed in cella contigua, ha-
 bitabant ipsius Discipuli, qui per aliam
 fenestram Magistro ministrabant, aut do-
 centem auscultabant. Ad salutem ani-
 marum magis conducere credebatur, si
 duo tresve Reclusi in uno loco degerent;
 & tunc cellas habebant contiguas, cum
 fenestris, per quas communicare possent.
- c. 17. Si quæ mulieres Reclusum consulere aut
 ei peccata sua confiteri vellent, id in Ec-
 clesia omni populo spectante fieri oport-
 tebat.
- c. 20. In eadem Regula Reclusi Sacram Scri-
 pturam & Scriptores Ecclesiasticos lege-
 re jubentur, unde se ipsos regere, tenta-
 tionibus resistere, eosque, qui ad se Do-
 ctrinæ capiendæ causa venirent, erudi-
 re discant. Ubi duo erant juncti, non
 alia loqui quam quæ ad spiritualem ani-
 mæ profectum pertinebant, licebat. Tum
 alter alteri culpam dicebat. Reclusus
 solus

solus, sibi ipsi culpam dicebat, & conscientiam solícite examinabat. Auctor Sæculum IX.
A. C. 893.
Regulæ amare desinet corruptos ævi sui mores, præcepta Evangelii ex hominum memoria deleri, teporem ipsorum Reclusorum, quorum prima cura esset, cum hoc Institutum amplecterentur, quærere, an in Monasterio magna quiete fruturi essent, & nihil eorum, quæ vitæ humanæ subsidia sunt, sibi defuturum esset. Orationem mentalem præprimis necessariam Reclusis præcipit, & Communionem accipere, vel Missam celebrare singulis diebus approbat, si modo mente pura & rite disposita id fiat.

c. 27. 28.

c. 31.

c. 36.

Labor manuum præscribitur, ne Reclusus illis horis, quibus nec orat, nec legit, vacet. Postquam auctoritatem S. Pauli attulit hujus Regulæ Scriptor, 2. Thess. 3. 7.
ait: *Cum S. Apostolus Evangelium prædicans, nihilominus de gravi manuum suarum labore vixerit, qua fronte nos panem gratis nobis datum otiosi comedemus? Nos, inquam, qui non Prædicationis officio, sed sola propriæ animæ cura onerati sumus? Verum ideo S. Paulus non semper licentia sibi ob prædicationem Evangelii concessa utebatur, ut peccatores liberius corripere posset; vix enim satis constanter eos redarguimus, a quibus mercedem accipimus. Solitario Monacho, etiamsi aliunde haberet,*

Sæculum IX. *ret, unde viveret, nihilominus suis ma-*
A. C. 893. *nibus laborandum est, ut corpus casti-*
get, mentem puram conservet, vagas
cogitationes figat, & cellulae suae tran-
quillitatem amet.

c. 40. Laboris tempus a Tertia usque ad
 Nonam, nempe totum sex horarum spa-
 tium, constituitur, aut etiam longius, si
 c. 41. id paupertas exigat. Verum Solitario
 monacho sponte a Fidelibus oblata ac-
 cipere licet, quibus vel propriam vel
 pauperum inopiam sublevet.

c. 48. Quando Reclusus agrotabat, aperie-
 batur ostium, ad ferendum auxilium;
 ipsi vero quocumque demum prætextu
 c. ult. exire non licebat. Balneum in cellula
 habere, & si essent Sacerdotes, quoties-
 cunque videretur, lavari eis permitteba-

c. 51. tur. Nam ista mundities externa ad
 SS. Mysteria accedentibus convenire

c. 37. credebatur. Ceterum hæc Constitutio
 maximam partem ex Regula S. Benedi-
 cti & Textibus SS. Patrum excerpta, u-
 bique & teneram & solidam pietatem
 spirat.

§. XXII.

S. Geraldus Auriliacensis.

Act. SS. Be. **S**ub idem tempus S. Geraldus, Comes
Sæc. 5. p. 7. 9. Auriliacensis in Arvernia, insigne hoc
 prædium ad fundandum Monasterium
 delegavit; sed, completa fabrica, anxie-
 batur,